

LUẬN ĐẠI TÔNG ĐỊA HUYỀN VĂN BỔN

QUYỂN 8

Phần thứ 15: ĐẠI QUYẾT TRẠCH ĐỘC ĐỊA PHI LOẠN NHẤT ĐỊNH NHẤT ĐỊNH ĐẠO LỘ

(Phần quyết trạch về con đường nhất định không thay đổi không hỗn loạn của địa vị độc nhất)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch Nhất thiết hư không nhất thiết vi trần số lượng Cao Vương. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch độc địa phi loạn nhất định nhất định đạo lộ. Tương trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Trong con đường không hề hỗn loạn
Cũng có những phần vị kim cương
Mỗi một phần vị đều đầy đủ
Có giữ lại một loại căn bản.
Thành lập số một trăm lẻ hai
Dựa vào phần vị lập tướng chuyển
Thì có năm loại nối tiếp nhau
Đó là Thượng nhất và Bổn nhất
Câu hành chuyển và Bất tạp chuyển
Cùng phần vị Viên mãn cụ túc.*

Luận nói: Ở trong phần con đường nhất định không thay đổi không hỗn loạn của địa vị độc nhất, cũng có năm mươi một loại phần vị chân kim cương, mỗi một phần vị tất cả đều có giữ lại một phần vị căn bản, vì nghĩa này cho nên thành lập số một trăm lẻ hai. Như kệ nói: “Trong con đường không hề hỗn loạn, cũng có những phần vị kim cương, mỗi một phần vị đều đầy đủ, có giữ lại một loại căn bản, thành lập số một trăm lẻ hai”. Dựa vào phần vị như vậy, kiến lập tướng chuyển thì có năm loại. Thế nào là năm loại?

- Một là phần trên nhất chuyển từng tướng một.
- Hai là phần theo trước chuyển từng tướng một.
- Ba là phần đồng thời thực hiện tướng chuyển không xa rời.
- Bốn là phần phân chia tách biệt tướng chuyển không lẫn lộn.
- Năm là phần tướng chuyển đầy đủ trọn vẹn.

Đây gọi là năm loại. Như kệ nói: “Dựa vào phần vị lập tướng chuyển, thì có năm loại nối tiếp nhau, đó là Thượng nhất và Bốn nhất, Câu hành chuyển và Bất tạp chuyển, cùng phần vị Viên mãn cụ túc”. Tướng chuyển thứ nhất có hình tướng như thế nào? Kệ nói:

*Trong năm mươi một loại phần vị
Mỗi loại đều thấu gồm năm mươi
Một thời một xứ và một chuyển
Nhưng không thể hợp lại thành một.*

Luận nói: Thế nào gọi là Thượng nhất nhất môn? Đó gọi là năm mươi một loại phần vị, từng phần vị một đều thấu tóm năm mươi một thời - xứ - chuyển. Nếu vậy thì tập hợp lại sẽ làm thành một thể. Vì một chuyển khác nhau cho nên không thể hợp lại thành một. Như kệ nói: “Trong năm mươi một loại phần vị, mỗi loại đều thấu tóm năm mươi, một thời, một xứ và một chuyển, nhưng không thể hợp lại thành một”. Như vậy đã nói về phần tốt nhất chuyển từng tướng một. Tiếp theo sẽ nói về phần theo trước chuyển từng tướng một. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Năm mươi một căn bản có một
Mỗi một đều thấu gồm năm mươi
Một thời một xứ và một chuyển
Nhưng không thể hợp lại thành một.*

Luận nói: Thế nào gọi là Bốn nhất nhất môn? Đó gọi là năm mươi một loại căn bản, mỗi một loại căn bản tất cả đều thấu gồm năm mươi một thời - xứ - chuyển. Nếu vậy thì tập hợp lại sẽ làm thành một thể. Nhưng vì một chuyển khác nhau cho nên không thể hợp lại thành một. Như kệ nói: “Năm mươi một căn bản có một, mỗi một đều thấu gồm năm mươi, một thời một xứ và một chuyển, nhưng không thể hợp lại thành một”. Như vậy đã nói về phần theo trước chuyển từng tướng một. Tiếp theo sẽ nói về phần đồng thời thực hiện tướng chuyển không xa rời. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Một căn bản và một phía trên
Tất cả thấu gồm các phần vị
Đồng thời chuyển không rời bỏ nhau*

Nhưng không thể hợp lại thành một.

Luận nói: Thế nào gọi là Câu hành chuyển môn? Đó gọi là một căn bản có năm mươi một pháp, tất cả mỗi một pháp đều thâm tóm năm mươi một pháp của một phần vị phía trên. Một phần vị phía trên có năm mươi một pháp, cũng có thể thâm tóm phần vị căn bản kia, vì thế đồng thời thực hành đồng thời chuyển không xa rời nhau, nhưng tất cả đều khác nhau vì một thời - xứ - chuyển, do đó không thể hợp lại thành một. Như kệ nói: “Một căn bản và một phía trên, tất cả thâm tóm các phần vị, đồng thời chuyển không rời bỏ nhau, nhưng không thể hợp lại thành một”. Như vậy đã nói về phần đồng thời thực hiện tướng chuyển không xa rời. Tiếp theo sẽ nói về phần khu biệt tướng chuyển không lẫn lộn. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

Tất cả phần vị Bốn và Thượng

Tất cả mỗi một đều đầy đủ

An trú trong phạm vi của mình

Không thâm tóm pháp từ nơi khác.

Luận nói: Thế nào gọi là phần khu biệt không lẫn lộn? Đó gọi là tất cả các loại vốn có và các phần vị Bốn thượng, hết thấy mỗi một tự thể đều an trú trong phạm vi của mình, cũng không di chuyển cũng không ra vào, cũng không thâm tóm nơi khác cũng không luôn luôn ổn định, mà thường hằng đầy đủ rộng lớn khắp nơi. Như kệ nói: “Tất cả phần vị Bốn và Thượng, tất cả mỗi một đều đầy đủ, an trú trong phạm vi của mình, không thâm tóm pháp từ nơi khác”. Như vậy đã nói về phần khu biệt tướng chuyển không lẫn lộn. Tiếp theo sẽ nói về phần tướng chuyển đầy đủ trọn vẹn. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

Trong bốn môn đã nói ở trước

Tất cả các phạm vi thời - xứ...

Chuyển hoàn toàn tự tại vô ngại

Gọi là Chuyển đầy đủ trọn vẹn.

Luận nói: Thế nào gọi là Cụ túc chuyển môn? Đó có nghĩa là như trước đã nói về bốn môn, thời chuyển như nhau - xứ chuyển như nhau, thời chuyển khác nhau - xứ chuyển khác nhau, đồng nhất chuyển - xa rời chuyển - toàn bộ chuyển - tách biệt chuyển, hoàn toàn tự tại vô ngại. Như kệ nói: “Trong bốn môn đã nói ở trước, tất cả các phạm vi thời - xứ..., chuyển hoàn toàn tự tại vô ngại, gọi là chuyển đầy đủ trọn vẹn”. Trong Kinh Ma Ha Diễn Đại Đà La Ni Kim Cang Thần Chú giải thích như vậy: “Trong đại dương của pháp tạng thì mỗi một pháp - tất cả và tất cả các loại tách rời - lẫn tạp - có - không - cùng tên gọi - cùng

số lượng, tổng quát lại có hai pháp. Thế nào là hai pháp? Một là Tổng. Hai là Biệt. Nói về biệt, đó là bốn loại địa câu luân. Nói về tổng, đó là bốn loại câu luân tự tại chuyển”. Cho đến nói rộng.

**Phần thứ 16: ĐẠI QUYẾT TRẠCH ĐỘC ĐỊA ĐỘC THIÊN
NHẤT CHUNG QUẢNG ĐẠI VÔ NHỊ SƠN VƯƠNG**

(Phần quyết trạch về một loại tuyệt đối
chỉ có một Sơn Vương vĩ đại)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch độc địa phi loạn nhất định nhất định đạo lộ. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch độc địa độc nhiên nhất chung quảng đại vô nhị Sơn Vương. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Trong thể tánh của Sơn Vương này
Thì xuất hiện hai loại căn bản
Gọi là tự tánh và bốn bốn
Như thứ tự thuận theo quán sát.*

Luận nói: Ở trong thể của một loại Sơn Vương vĩ đại và tuyệt đối độc nhất vô nhị này, có hai phần. Thế nào là hai phần? Một là phần địa thuộc một tự tánh căn bản. Hai là phần địa thuộc căn bản của một loại căn bản. Đây gọi là hai phần. Như thứ tự ấy thuận theo quán sát tướng tận! Như kệ nói: “Trong thể tánh của Sơn Vương này, xuất hiện hai loại căn bản, gọi là tự tánh và bốn bốn, như thứ tự thuận theo quán sát”. Địa của tự tánh có hình tướng như thế nào? Kệ nói:

*Ở trong một pháp căn bản kia
Tự nhiên không cần đến nơi khác
Có đủ năm mươi một phần vị
Đây gọi là địa vị tự tánh.
Như vậy năm mươi một phần vị
Tất cả mỗi một đều đầy đủ
Có biển rộng năm trăm pháp môn
Chuyển khắp nơi và chuyển rộng lớn.*

Luận nói: Thế nào gọi là địa vị của tự tánh? Đó là như trước đã nói về năm mươi một loại trong một pháp căn bản, tất cả các loại hoàn toàn không cần đến năng lực của nơi khác, mà tự tánh tự nhiên có đủ năm mươi một phần vị Chân kim cang, vì thế nói là địa vị của tự tánh. Như kệ nói: “Ở trong một pháp căn bản kia, tự nhiên không cần đến nơi khác, có đủ năm mươi một phần vị, đây gọi là địa tự tánh”. Như vậy, tất cả đều có năm mươi một phần vị, tất cả mỗi phần vị một đều có đại dương

của năm trăm pháp môn, cũng chuyển khắp nơi cũng chuyển rộng lớn. Như kệ nói: “Như vậy năm mươi một phần vị, tất cả mỗi một đều đầy đủ, có biển rộng năm trăm pháp môn, chuyển khắp nơi và chuyển rộng lớn”. Ở trong phần vị này cũng như trước đã nói về năm loại Đại Môn, đầy đủ hoàn toàn và trọn vẹn đến mức tuyệt đối nhất, nên tư duy tưởng tận để chọn lựa! Như vậy đã nói về phần vị thuộc một tự tánh căn bản. Tiếp theo sẽ nói về phần vị thuộc căn bản của một loại căn bản. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Năm mươi một loại pháp căn bản
Tất cả cũng có pháp căn bản
Gọi là không - không - không và nhất
Trong này cũng phát sanh phần vị.*

Luận nói: Một pháp căn bản của chỗ dựa trong không không - không nhất, cũng có các phần vị, mỗi một phần vị đều có đủ tất cả mười vạn pháp môn, đầy đủ trọn vẹn không có Chuyển nào thiếu sót. Ở trong phần vị này cũng có năm loại Đại Môn nói trước đây, đầy đủ hoàn toàn và trọn vẹn đến mức tuyệt đối nhất, hãy tư duy tưởng tận để chọn lựa! Trong Kinh Phẩm Luận nói như vậy: “Trong thể thiên định của Ma-ha-diễn, có ba Đại Môn. Thế nào là ba? Một là Thượng địa an lập quảng đại hải hội môn. Hai là Tông bốn hữu hữu nhất môn. Ba là Căn bản không không không nhất môn. Ba môn như vậy đều có các phần vị, đầy đủ trọn vẹn - chuyển như nhau - chuyển khác nhau ...” cho đến nói rộng.
